

Ντίνος Γιώτης: συνέντευξη στην Τίνα Πανώριου

Κατηγορία: ΕΛΛΗΝΕΣ

Δημοσιεύτηκε Τετάρτη, 13 Ιουλίου 2016 09:36

κείμενο: Τίνα Πανώριου

Ο Ντίνος Γιώτης γεννήθηκε το 1961 στην Άρτα. Σπούδασε γεωλογία και ΜΜΕ στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, δημοσιογραφία και κινηματογράφο σε ιδιωτικές σχολές. Δημοσιογράφησε σε αθηναϊκές εφημερίδες και κυρίως σε περιοδικά. Έγραψε σενάρια για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Αφορμή για τη συζήτησή μας αυτή είναι το τέταρτο βιβλίο του, που μιλάει για τον άγριο Δεκέμβριο του 2008 και για κάποια ρομαντικά, υπερευαίσθητα παιδιά που «ξέφυγαν» κυνηγώντας έναν κόσμο δικαιότερο...

Οι νέοι του Δεκέμβρη του 2008 αρνούνται να ζήσουν στο «υπέροχο» μέλλον που δήθεν τους εξασφάλισαμε μέσα σε ένα σύστημα που στραγγαλίζει τα όνειρά τους.

Ο Άγγελος που έχασε τον δρόμο για τον Παράδεισο νομίζω ότι αποτελεί ένα πανέτοιμο σενάριο για ταινία μεγάλου μήκους, συμφωνείτε μαζί μου, κ. Γιώτη;

Πανέτοιμο δεν θα το έλεγα, θα συμφωνήσω όμως μαζί σας ότι μπορεί να γίνει σενάριο για τον κινηματογράφο ή ακόμα και θεατρικό έργο.

Ποια ήταν η στιγμή που αρχίσατε να γράφετε την ιστορία σας αυτή; Αμέσως μετά τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου, ή είχατε ένα παραπλήσιο στόρι γενικά στο μυαλό σας, ανεξάρτητα από το τραγικό συμβάν;

Ένα σύνθημα σε τοίχο, « Ο Δεκέμβρης δεν ήταν απάντηση, ήταν ερώτηση», το οποίο κατά τη γνώμη μου συμπύκνωνε το νόημα της εξέγερσης του 2008, που ακολούθησε τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, ήταν το έναυσμα για να αρχίσω να επεξεργάζομαι όσα με έκαιγαν μέσα μου. Στη συνέχεια, οι πολυπληθείς συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις το 2011 και το 2012

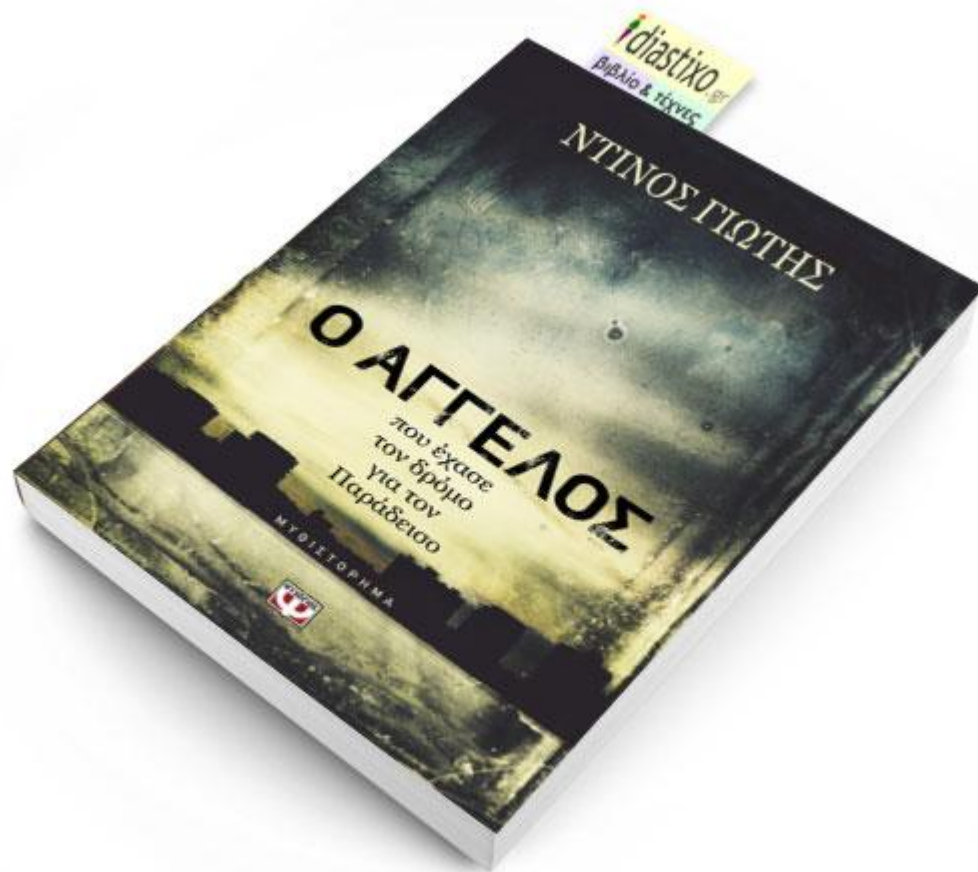
κατά των μνημονίων ανατροφοδότησαν τις σκέψεις μου. Μετά, δε, τη ληστεία της Αγροτικής Τράπεζας στο Βελβεντό, το 2013, από τον Νίκο Ρωμανό, φίλο του Γρηγορόπουλου, ξεκίνησα να γράφω το βιβλίο.

Ο Άγγελος, ο πρωταγωνιστής σας, είναι ένα μορφωμένο αγόρι μεσοαστικής τάξης, με δυο καλλιεργημένους ,πολιτικοποιημένους, ευαίσθητους γονείς που νοιάζονται και αγαπούν κι αυτόν και τον αδελφό του. Τι ώθησε λοιπόν αυτό τον νεαρό σε παραβατικές πράξεις; Ίσως μια ιδιαίτερη ψυχοσύνθεση, ίσως μια αντίδραση εναντίον των όσων «στραγκαλιστικών» συμβαίνουν καθημερινά στην έρημη χώρα μας;

Οι νέοι του Δεκέμβρη του 2008 αρνούνται να ζήσουν στο «υπέροχο» μέλλον που δήθεν τους εξασφαλίσαμε μέσα σε ένα σύστημα που στραγγαλίζει τα όνειρά τους. Δεν ανέχονται τους γονείς τους να μεταβολίζουν την κοινωνική αδικία και γι' αυτό ξεσπούν. Όντως, ο Άγγελος δεν είναι κάποιο λούμπεν πρόσωπο. Οι γονείς του τον ανατρέφουν με τα ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Όταν όμως το παιδί τους διαρρηγνύει το κοινωνικά αποδεκτά πλαίσιο, τότε είναι που η θεωρία δοκιμάζεται στην πράξη. Κάποιοι, όπως ο Άγγελος, κουβαλώντας το ρομαντισμό και την αδιαλλαξία τους, περνούν στην αντίπερα όχθη, διακυβεύοντας την ίδια τη ζωή τους, εφεξής ανέστιοι παραβάτες του νόμου.

Οι γονείς, από την άλλη, δυο συμπαθητικοί, ήσυχoi άνθρωποι ,ένας γιατρός δοσμένος στο έργο του και μια αρχιτεκτόνισσα με ακυρωμένα όνειρα που τα δίνουν όλα για τα παιδιά τους ,δεν είναι λίγο άδικο να περνούν από τα σαράντα κύματα αγωνίας , ενοχών, τύψεων αφού φαινομενικά τουλάχιστον δεν έχουν «φταιξει» στη διαπαιδαγώγηση του νεαρού;

Ακόμα και εάν οι γονείς του Άγγελου τα έχουν κάνει όλα σωστά –και θεωρούν ότι τα έχουν κάνει–, ακόμα και τότε δεν παύουν να ανησυχούν για τα παιδιά τους. Τα βάσανα δεν έχουν τελειωμό γι' αυτούς, εκτός και εάν με την ενηλικίωση των παιδιών κόψουν αυτόματα και οριστικά κάθε σχέση μαζί τους. Πράγμα δύσκολο για εμάς τους μεσογειακούς λαούς. Έτσι, ο γονιός δεν παύει στιγμή να αγωνιά και να αναρωτιέται τι έκανε λάθος, ακόμα και στην περίπτωση που η διαπαιδαγώγηση που έδωσε στο παιδί του ήταν η ενδεδειγμένη.

Επειδή ο Άγγελος μπορεί να ήταν και το δικό μας παιδί (όσοι διάβασαν το βιβλίο βαθιά προβληματίστηκαν), όσων τουλάχιστον νομίσαμε ότι η αγωγή στην ελευθερία, η δημοκρατική διαπαδαγωγήση είναι και οι μόνες οδοί, τι συμβαίνει; Αποδεικνύεται ότι τελικά «ρετσέτα» δεν υπάρχει; Ότι η επαναστατικότητα, η χρήση βίας είναι συμπεριφορές άρρηκτα δεμένες με τα νιάτα;

Εξ απαλών ονύχων τα παιδιά μαθαίνουν την υπακοή και να συμφιλώνονται με τον κόσμο της θεσμοποιημένης αδικίας. Τη στιγμή που το παιδί γίνεται έφηβος και αντιλαμβάνεται για πρώτη φορά την υποκρισία και τη λογική του παραλόγου να κυριαρχούν στην κοινωνία, επαναστατεί. Αυτή η αφύπνισή του είναι η δύναμή του και ταυτόχρονα η αδυναμία του, επειδή ανοίγει κουβέντα με τη βία. Για τα παιδιά που ανακαλύπτουν την απόλαυση της αυτονομίας, η οικογένεια δεν είναι παρά ένα ακόμα πλαίσιο υποταγής, δίπλα σε εκείνο του σχολείου και της κοινωνίας. Γι' αυτό όταν αυτά επαναστατούν, εκεί γύρω στα δεκάξι, απορούμε επειδή η συμπεριφορά τους δεν μπορεί να χωρέσει στο οικογενειακό κάδρο που με επιμέλεια φτιάξαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Τι στο καλό θέλουν, αφού, πέρα από τις καθιερωμένες φροντίδες, τους έχουμε δώσει επιπλέον εφόδια, τουτέστιν μόρφωση και μαθήματα δημοκρατίας.

Εξαιρετικά ενδιαφέρον τύπος είναι όμως εξίσου και ο μικρότερος αδελφός, πιο ήπιος, πιο τρυφερός. Που σημαίνει ότι ο χαρακτήρας σημαδεύει τελικά τη ζωή του καθενός και όχι το περιβάλλον;

Ο μικρότερος αδερφός διαφέρει ως χαρακτήρας από τον Άγγελο. Εκείνος είναι περισσότερο εξωστρεφής και αυθόρμητος, αν και οι δύο έχουν εκ γενετής την ίδια περιέργεια για τη ζωή. Ωστόσο επειδή οι πράξεις του Άγγελου ανακλώνται πάνω του και επηρεάζουν τη ζωή του, ναι, φυσικά διαμορφώνουν το χαρακτήρα του.

Από το 2008 μέχρι σήμερα πολύ νερό έχει κυλήσει στο αυλάκι. Τι αισθάνεστε; Χειροτερεύουν οι συνθήκες, αγριεύουν τα πράγματα και απλά υπάρχει και στη νεολαία ένα μούδιασμα. Ή ένα καζάνι βράζει και μια στιγμή θα εκραγεί;

Το διάστημα που ακολουθεί το 2008 σηματοδοτεί την εγκαθίδρυση της επίσημης εποπτείας των μνημονίων, με την εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων και περιουσιακών στοιχείων της χώρας στους δανειστές. Ας αναρωτηθεί κανείς, τι βιώνουν σήμερα οι νέοι της Ελλάδας; Την πτώση μιας χώρας που φαλίσσε οικονομικά, πνευματικά, ηθικά. Με τους υπαίτιους ατιμώρητους. Η κατάσταση μοιάζει εξαιρετικά δύσκολη, έως ανησυχητική θα έλεγα, ωστόσο κρύβει μέσα της και το σπέρμα της κοινωνικής και πολιτικής απελευθέρωσης. Κάποιες φορές τα πράγματα είναι πιο εύκολα να αλλάξουν από ό,τι μας κάνουν να πιστεύουμε.

Η κατάσταση μοιάζει εξαιρετικά δύσκολη, έως ανησυχητική θα έλεγα, ωστόσο κρύβει μέσα της και το σπέρμα της κοινωνικής και πολιτικής απελευθέρωσης. Κάποιες φορές τα πράγματα είναι πιο εύκολα να αλλάξουν από ό,τι μας κάνουν να πιστεύουμε.

Ποια ήταν η τύχη της ωραιότατης Γαλλίδας δασκάλας σας που ήταν στα σκαριά να γυριστεί σε φιλμ με την ταλαντούχα Λένα Παπαληγούρα στον κεντρικό ρόλο;

Η ταινία δεν έχει γυριστεί, ακόμα. Δυστυχώς. Ελπίζω όμως ότι κάποια στιγμή θα πάρει το δρόμο της.

Κλείνοντας, ετοιμάζετε κάτι καινούργιο μετά τον τόσο ενδιαφέροντα Άγγελο, το παιδί «αθώο του αίματος τούτου»;

Πάντα θα υπάρχει κάτι, αν όχι στο χαρτί, τουλάχιστον στο μυαλό.

Ο Άγγελος που έχασε τον δρόμο για τον Παράδεισο

Ντίνος Γιώτης

Ψυχογιός

214 σελ

ISBN 978-618-01-1370-9

Τιμή: €13,30